

tilladt mig at anstille begge Sammenligninger, og jeg tror, at naar man vil oplyse Sagen, skal man gøre begge Dele, saa man kan have Klarhed over, at fuld Gennemførelse af Ordningen af 1909 betyder 16—17 Mill. Kr. mere end her foreslaaet, bortset fra Ventepengene, som jeg ikke regner med til Udgifterne. Men ved Siden deraf har det ogsaa Interesse at klare det andet Spørgsmaal, hvor meget det ene er i Forhold til det andet, naar vi ser paa Tilstanden, som den er i Øjeblikket. Her sagde det ærede Medlem, at jeg ikke har Ret i at sige, at der ikke er nogen, der tænker paa at vende tilbage til Ordningen af 1909. Jo, det har jeg Ret i. Hvis denne Militærplan her ikke sejrer, hvis den falder bort foreløbig, og de Herrer skal bruge et Aar eller mere til at forhandle sig til Rette om Sagen, kan ærede Medlemmer være ganske sikre paa, at saa vil vi paa passende Tidspunkt næste Aar faa gentaget Forslagene om at bevare de Besparelser, som vi i Øjeblikket har gennemført. Der er ingen af de Herrer, der har Humør til at vende tilbage til Ordningen af 1909, det føler jeg mig ganske tryk for, saa de Herrer behøver ikke at skræmme os med denne Ordningens Genopstandelse fra de døde; den tror vi ikke, de har Mod til at genindføre.

Men ved Siden af disse Bemærkninger, der skulde føre bort fra den Kendsgerning, at naar man ser paa det nuværende og sammenligner med Udgifterne, som de bliver det første Aar efter Forslagene, bliver der ingen Besparelse, vendte det ærede Medlem sig til det radikale Venstres Forslag, og sjældent har jeg hørt et æret Medlem i en Tale boltre sig med en saadan Frejdighed i besynderlige Tal, som det ærede Medlem gjorde her. For det første sagde det ærede Medlem, at det var for lidt med disse 18,9 Mill. Kr., thi den topografiske Afdeling skulde lægges til, og det var 250 000 Kr. Der er en Slags Enighed mellem det ærede Medlem og mig paa dette Punkt, dog ikke saaledes, at jeg mener, at de skulde lægges til i vort Forslag, men jeg mener, de burde trækkes fra i de Herrer. Men med Hensyn til Sammenligningen kan vi altsaa være enige i, at disse 250 000 Kr. skal lades ude af Betragtning. Men saa var der 270 000 Kr. til Krigsministeriet, som de tilforordnede havde sagt var nødvendige udover det, vi foreslaar. Ja, der er meget, de tilforordnede har sagt er nødvendigt udover det, vi foreslaar; men de har ikke kunnet overbevise os om, at til at forvalte en Hærordning af det Omfang, vi foreslaar, skulde det være nødvendigt at have et Krigsministerium, der skulde koste dobbelt saa meget

som hele vor Marineforvaltning, som desuden har de civile Opgaver, Marineministeriet har. Det Krav, der her stilles fra Militærets Side, er saa haabløst urimeligt, at man forstandigvis ikke har kunnet slutte sig til det fra vor Side. Det Forslag, vi har stillet, stiller et bestemt Krav om, at Krigsministeriet indskrænkes i Overensstemmelse med de Opgaver, det efter vor Ordning nu vil komme til at løse. Endvidere nøynte det ærede Medlem, at til civil Medhjælp havde vi beregnet 1 Mill. Kr. for lidt. Vi havde beregnet 400 000 Kr.; men de tilforordnede mente, at der skulde 1 400 000 Kr. til. Men hvorledes fremkommer nu dette Tal? Det fremkommer paa den Maade, at man siger, at til Opvartning, til Vagthold, til Bankning af Tøj og saadant noget skal der noget over 400 Personer. Det skal der til en Styrke, som bestaar Aaret igennem regelmæssig af 1 000 Mand og et Par Hundrede Befalingsmænd, hvilket omtrent vil sige, at man bortset fra den Tjeneste, som de indkaldte selv kan yde, skal have en Styrke paa op imod Halvdelen til at varte dem op. Det er et Krav, som svarer til gamle Forestillinger om Oppassere, og hvad dermed staar i Forbindelse, men som er af en saadan Ubillighed og Urimelighed, at vi forstandigvis ikke har kunnet slutte os dertil. Vi har hævdet, og vi vil vedblivende hævde, at naar man til hvert af den halve Snes Etablissementer, der skal findes i Militæretaten, har op imod en halv Snes Stykker til at passe Portene og andet lignende, er dette fuldkommen rigeligt, og det er Grundlaget for de 400 000 Kr., vi foreslaar. Jeg vilde ogsaa tro, at hvis vi havde stillet os anderledes, vilde jeg i Fremtiden have kunnet høre Taler fra det ærede Medlem om den Ødselhed, de Radikale har været tilbøjelige til paa dette Punkt.

Men saa regnede det ærede Medlem videre, idet han sagde: Der er 3 Mill. Kr. i Efterløn, der skal lægges til. Ja, det er der, og det har vi ogsaa gjort, og derved kommer vort Forslag op paa omtrent 22 Mill. Kr. Men hvis vi saa skal sammenligne det med Partiet Venstres Forslag, maa der til Venstres Forslag lægges 9 Mill. Kr. Derom siger det ærede Medlem nok: Dem vil vi ikke udbetale, vi vil tvinge de paagældende Mennesker til at gøre det for ingenting. Ja, det kan man selvfølgelig gøre, men saa maa man ogsaa være klar over, at man lægger en Kopskat af en ganske særegen uretfærdig Karakter paa de Familier, hvis Sønner rammes af Loddet og forpligtes til at være Soldater. Hvis man derimod vil gøre op, hvad den virkelige Byrde er for Befolkning og Samfund, maa man lægge disse 9 Mill.